

Sygn. I C 17/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny w składzie następujący

Przewodniczący:	SSO Alicja Zych
Protokolant:	Joanna Malena

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2013 r. w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w C.

przeciwko B. K.

o nakazanie sprzedaży

oddala powództwo.

Sygn. akt **I C 17/13**

UZASADNIENIE

Pozwem który wpłynął do tut. sądu dnia 3 stycznia 2013 roku (data stempla pocztowego) powód Wspólnota Mieszkaniowa przy ulicy (...) w C. skierowanym przeciwko pozwanej B. K., wniosła o nakazanie sprzedaży lokalu nr (...) w budynku przy ul. (...) w C., objętego księgą wieczystą KW (...), wraz z prawami z nim związanymi, a którego własność przysługuje pozwanej. Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych (petitum pozwu, k. 2).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana jako właścicielka lokalu mieszkalnego nie uiszcza jakichkolwiek należności od sierpnia 2010 roku, co doprowadziło do tego, iż aktualne zaległości wynoszą 8 075, 24 zł i dług narasta. Pozwana wzywana do zapłaty nie spełniała żądań powoda. Dodatkowo przeciwko pozwanej prowadzona jest egzekucja sądowa na podstawie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia 16 sierpnia 2011 roku w sprawie sygn. akt I Nc 1330/11. Powód jest w posiadaniu kolejnego tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Chełmie z dnia 21 lutego 2012 roku w sprawie sygn. akt I Nc 150/12, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 10 maja 2012 roku. Wobec długotrwałego zalegania przez pozwaną z zapłatą należnych opłat Wspólnota Mieszkaniowa podjęła w dniu 12 marca 2012 roku uchwałę nr (...) mocą, której umocowała swój Zarząd do występowania z powództwem o nakazanie sprzedaży lokalu będącego własnością B. K.. Wartość lokalu została ustalona w oparciu o jego średni stan techniczny oraz aktualną cenę rynkową w budynku o podobnym standardzie technicznym przyjmując za cenę 1 m² kwotę 2 000 złotych, gdzie powierzchnia lokalu pozwanej wynosi zaś 77,90 m² (uzasadnienie pozwu, k. 2-3).

W dniu 29 marca 2013 roku (data stempla pocztowego) pozwana B. K. złożyła odpowiedź na pozew w której wnosila o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm prawem przepisanych. Wniosła ponadto o zażądanie od powoda zestawienia wpłat dokonywanych przez A. i B. K. w okresie od listopada

2003 roku do sierpnia 2010 roku tytułem korzystania z lokalu mieszkalnego i zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po A. K. zmarłym w dniu 29 czerwca 2012 roku, prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Chełmie pod sygnaturą akt I Ns 10443/12.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana wyjaśniła, że przedmiotowy lokal nabyła wspólnie z mężem A. K.. Zaległości w opłacaniu zaliczek na rzecz powodowej Wspólnoty powstały z przyczyn niezależnych od właścicieli lokalu bowiem były spowodowane ciężką chorobą A. K. męża pozwanej, który ostatecznie zmarł. Pozwana wskazała, iż w okresie poprzedzającym chorobę A. K. wszystkie należności regulowane były bez opóźnień. Ustosunkowując się szerzej do pozwu pozwana podniosła również niewspółmierność długu wobec Wspólnoty w zestawieniu do wartości lokalu mieszkalnego, którego egzekucji domaga się strona powodowa podnosząc, iż wobec tak znacznej dysproporcji powództwo powinno być ocenione z punktu widzenia zasad słuszności (art. 5 k.c.). Wnosząc o zawieszenie postępowania pozwana sprecyzowała, iż prawo własności lokalu przysługiwało nie tylko jej, ale również zmarłemu mężowi na zasadzie wspólności małżeńskiej. Po śmierci A. K. uprawnione do spadku są dzieci spadkodawcy. Postępowanie w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku toczy się przed Sądem Rejonowym w Chełmie w sprawie o sygn. I Ns 10443/12, a rozstrzygnięcie w tym przedmiocie będzie skutkowało w zakresie legitymacji po stronie biernej (odpowiedź na pozew, k. 23-24, 32-33).

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2013 roku Sąd zobowiązał powodową Wspólnotę w terminie 14 – dniowym do złożenia pisma procesowego w którym oznaczy wszystkie osoby nie biorące udziału, których udział w tej sprawie po stronie pozwanej jest konieczny w taki sposób, aby ich zawiadomienie było możliwe (protokół rozprawy, k. 43-43v).

Powód nie wykonał wezwania. Pismo z dnia 8 sierpnia 2013 roku (data wpływu) nie zostało podpisane przez powoda zatem nie może odnieść skutku procesowego ponadto ewidentnie jego treść nie stanowi wykonania postanowienia sądu z dnia 25 lipca 2013 roku (pismo procesowe k. 45).

Po przeprowadzeniu rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Własność lokalu mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...), małżonkowie B. K. i A. K. nabyli na zasadach małżeńskiej wspólności ustawowej na podstawie umowy sprzedaży sporządzonej w formie aktu notarialnego w dniu 10 października 2003 roku za repertorium A Nr (...) przed notariuszem I. S..

Właścicielem nieruchomości składającej się z zabudowanych działek gruntu nr (...), obszaru 6 arów i 17 metrów kwadratowych w księdze wieczystej KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Chełmie Wydział Ksiąg Wieczystych położonej w C. przy ulicy (...) była wówczas Gmina M.C.. Wskazana nieruchomość zabudowana była ponadto wielorodzinnym budynkiem mieszkalnym oznaczonym nr (...), o 16 lokalach mieszkalnych, o całkowitej powierzchni użytkowej wszystkich lokalu mieszkalnych wraz z pomieszczeniami przynależnymi 966,97 m².

Na mocy zawartej umowy sprzedaży B. K. oraz A. K. nabyli samodzielny lokal mieszkalny w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali (tekst jednolity Dz. U z 2000 roku Nr 80 poz. 903) usytuowany na parterze, oznaczony nr (...), składający się z 4 pokoi, kuchni, dwóch łazienek, wc, garderoby, holu i przedpokoju o powierzchni użytkowej 77,90 m² do którego przynależała piwnica oznaczona numerem (...) o powierzchni użytkowej 3,04 m² wraz z udziałem wynoszącym (...) części w nieruchomości położonej przy ulicy (...) składającej się z działek gruntu (...) i (...) obszaru 6 arów i 17 m² zabudowanej budynkiem wielorodzinnym za cenę 17 800 zł. Zgodnie z zapisem § III wskazanego dokumentu małżonkowie przyjęli ponadto w użytkowanie wieczyste na 99 lat, licząc od dnia 10 października 2012 roku udział wynoszący (...) części nieruchomości położonej w C. przy ulicy (...) wyrażając jednocześnie zgodę na oddanie im udziałowej części działek gruntu na współużytkowanie wieczyste zapewniając, iż nabycia dokonują z dorobku na prawie wspólności ustawowej. Zgodnie z § IX tego aktu jako nabywcy wnieśli również do Sądu Rejonowego w Chełmie Wydziału Ksiąg Wieczystych o wydzielenie księgi wieczystej KW Nr (...) dla tego lokalu oraz wpisanie między innymi w dziale II – A. syna R. i I. z domu K. oraz B. H. córki S. i Z. małżonków K. – jako właścicieli – na prawie wspólności ustawowej lokalu tam uregulowanego (dowód: wypis aktu notarialnego, Rep. A Nr (...)) k. 4-10).

W dniu 16 sierpnia 2011 roku Sąd Rejonowy w Chełmie I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I Nc 1330/11 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym na skutek pozwu wniesionego w dniu 8 lipca 2011 roku przez Wspólnotę Mieszkaniową (...) przy ulicy (...) w C. zasądając od pozwanych A. K. i B. K. kwotę 3 007,90 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lipca 2011 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 37,75 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania. (dowód: nakaz zapłaty k. 11).

W dniu 21 lutego 2012 roku Sąd Rejonowy w Chełmie I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I Nc 150/12 wydał kolejny nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym na skutek pozwu wniesionego w dniu 31 stycznia 2012 roku przez Wspólnotę Mieszkaniową (...) przy ulicy (...) w C. przeciwko pozwanym A. K. i B. K., na kwotę 1 847,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 23,50 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania (dowód: nakaz zapłaty k. 14).

W dniu 12 marca 2012 roku na zebraniu ogółu właścicieli lokali tworzących Wspólnotę Mieszkaniową przy ulicy (...) podjęto uchwałę nr (...) w sprawie licytacji lokalu numer (...) w C. przy ulicy (...) mocą której w związku z długotrwałym zaleganiem przez właścicieli lokalu B. i A. K. z wnoszeniem opłat na pokrycie kosztów zarządu w łącznej wysokości wynoszącej 5 278,08 zł oraz należnych odsetek w kwocie 483,32 zł członkowie wspólnoty upoważnili Zarząd Wspólnoty Mieszkaniowej do wytoczenia powództwa o licytację tego lokalu na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji z nieruchomości (dowód: uchwała nr (...) k. 15).

Współwłaściciel lokalu mieszkalnego nr (...) usytuowanego w budynku przy ulicy (...) w C. należącego do zasobów Wspólnoty Mieszkaniowej przy ulicy (...) w C. - A. K. zmarł w dniu 29 czerwca 2012 roku (dowód: skrócony akt zgonu k. 25).

Postępowanie w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym A. K. toczy się przed Sądem Rejonowym w Chełmie pod sygn. akt I Ns 10443/12 i dotychczas nie zostało ukończony (dowód: wezwanie k.26, okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dowodów powołanych w powyższych ustaleniach. Odnośnie dowodów z dokumentów należy wskazać, że nie były one przez strony kwestionowane w toku postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im waloru wiarygodności. jednoznacznie należy podnieść, że stan faktyczny pomiędzy stronami sporny nie był.

Mając powyższy stan faktyczny za podstawę Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie, powodowa Wspólnota Mieszkaniowa przy ulicy (...) w C. domagała się o nakazania sprzedaży w drodze licytacji lokalu mieszkalnego nr (...) usytuowanego w budynku przy ul. (...) w C. objętego księgą wieczystą KW (...) wskazując, iż prawo własności tego lokalu należy jedynie do B. K..

Uzasadnieniem żądania złożonego pozwu jest art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 Nr 80, poz. 903 z zm.). Zgodnie z jego treścią jeżeli właściciel lokalu zalega długotrwale z zapłatą należnych od niego opłat wspólnota mieszkaniowa może w trybie procesu żądać sprzedaży lokalu w drodze licytacji na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji z nieruchomości. Dyrektywy wykładni językowej dostarczają zatem argumentu na rzecz tezy, że chodzi o sprzedaż lokalu już wyodrębnionego. W procesie wykładni trzeba też uwzględnić okoliczność, że uprawnienie przyznane w cytowanym przepisie jest przykładem najdalej idącego uprawnienia wspólnoty mieszkaniowej do ingerowania w prawo własności lokalu. Jego charakter zatem sprawia, że nie może on podlegać wykładni rozszerzającej. Intencją ustawodawcy ponad wszelką wątpliwość było wyeliminowanie przypadków kiedy to właściciel lokalu przez nieprawidłowe wykonywanie swego prawa utrudniał (bądź uniemożliwiał) pozostałym członkom wspólnoty realizację interesów związanych z przysługującym im prawem.

Zgodnie z przepisem art. 22 ust. 2 i 3 pkt 7 ustawy o własności lokali, warunkiem wystąpienia przez zarząd wspólnoty mieszkaniowej z powództwem o nakazanie sprzedaży lokalu mieszkalnego jest podjęcie przez wspólnotę stosownej uchwały (tak też wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 listopada 2001 r., I ACa 841/2001).

Wspólnota mieszkaniowa stanowi jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali w art. 6 zdaniu drugim (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.), przyznaje zdolność prawną i sądową, stanowiąc, że wspólnota mieszkaniowa może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywaną (por. postanowienie SN z 20 grudnia 2004 r., III CSK 55/04, OSNC 2005, nr 12, poz. 212.). Wspólnotę tworzy ogół właścicieli, których lokale wchodzi w skład określonej nieruchomości (zdanie pierwsze art. 6 cytowanej ustawy). ***Jako ułomna osoba prawna wspólnota mieszkaniowa ma pewne atrybuty osobowości prawnej, gdy ma ona między innymi taką typową cechę osobowości prawnej jaką jest struktura organizacyjna. Przepisy ustawy o własności lokali przewidują określoną strukturę powstałej ex lege wspólnoty. Po pierwsze, jest ona oznaczona (zindywidualizowana), gdyż powszechnie oznacza się wspólnotę mieszkaniową adresem nieruchomości, na której posadowiony jest budynek z wyodrębnionymi lokalami. Ta zindywidualizowana wspólnota ma także swój organ w postaci zarządu, który między innymi, na co wskazuje zapis art. 21 ust. 1 cytowanej ustawy reprezentuje tę wspólnotę na zewnątrz. Zgodnie zaś z art. 33¹ § 1 k.p.c. do jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, stosuje się odpowiednio przepisy o osobach prawnych, zatem również te dotyczące zdolności sądowej i procesowej, w tym i te dotyczące czuwania nad prawidłową reprezentacją strony w procesie (art. 67 i nast. k.p.c.), której brak skutkuje nieważnością postępowania (art. 379 pkt 2 k.p.c.).***

Obowiązkiem sądu jest badanie z urzędu na każdym etapie postępowania, czy strona jest prawidłowo reprezentowana w procesie. W przypadku podmiotów nie będących osobami fizycznymi, kwestia wskazania właściwych dla każdego podmiotu organów uprawnionych do reprezentowania opierać się musi na przepisach regulujących ich strukturę i działalność. Zarząd wspólnoty mieszkaniowej stanowi odpowiednik organu osoby prawnej, z mocy ustawy upoważniony do kierowania sprawami wspólnoty mieszkaniowej oraz reprezentowania jej na zewnątrz oraz w stosunkach między wspólnotą, a poszczególnymi właścicielami lokali (art. 21 ust. 1 cytowanej ustawy).

Stosownie zaś do uchwały nr (...)z dnia 12 marca 202 roku w sprawie zmian w składzie zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej dotychczasowy skład Zarządu w osobie P. T. B.został uzupełniony o członka p. M. P.. Wskazane osoby zostały upoważnione do kierowania sprawami wspólnoty mieszkaniowej, reprezentowania jej na zewnątrz oraz w stosunkach między wspólnotą, a poszczególnymi jej właścicielami i Zarządcą nieruchomości wspólnej (dowód: uchwała k. 16). Prawidłowa reprezentacja strony powodowej w realiach niniejszego postępowania została, zatem pozytywnie przez sąd zweryfikowana.

Sąd orzekający w sprawie z urzędu jest obowiązany badać, czy uczestnictwo podmiotów w charakterze powodów czy pozwanych jest uczestnictwem koniecznym. W przypadku pozytywnego ustalenia tej okoliczności sąd winien zastosować art. 195 k.p.c. Brak pełnej legitymacji procesowej łącznej pociąga za sobą skutki materialnoprawne w postaci oddalenia powództwa (tak wyrok SN z dnia 25 stycznia 2012 r., V CSK 51/11, OSNC 2012, Nr 6, poz. 78, również uzasadnienie uchwały SN z dnia 20 kwietnia 2010 r., III CZP 112/09, OSNC 2010, Nr 7-8, poz. 98, postanowienie SN z dnia 8 stycznia 1996 r., II CZ 119/65, OSPiKA 1968, nr 9, poz. 197).

Ze współuczestnictwem mamy do czynienia w sytuacji występowania po jednej ze stron lub po obu stronach wielości podmiotów. Współuczestnictwo występujące po stronie pozwanej –to współuczestnictwo bierne. Art.72 k.p.c. stanowi, iż w jednej sprawie po stronie powodów lub pozwanych może występować kilka podmiotów, jeżeli przedmiot stanowią prawa i obowiązki wspólne lub oparte na tej samej podstawie faktycznej i prawnej. Jest to wówczas współuczestnictwo

materialne, wśród którego można wyróżnić kwalifikowane typy: konieczne (72 § 2 k.p.c.) – gdy sprawa przeciwko kilku osobom może toczyć się tylko łącznie i jednolite (73 § 2 k.p.c.) – gdy z istoty stosunku prawnego lub przepisu ustawy wynika, że wyrok ma dotyczyć niepodzielnie wszystkich współuczestników.

Brzmienie wyroku w przypadku współuczestnictwa jednolitego musi być jednakowe wobec wszystkich współuczestników biorących udział w sprawie, a ponadto niemożliwe jest wydanie wcześniejszego rozstrzygnięcia w stosunku do poszczególnych współuczestników. Przy współuczestnictwie jednolitym sprawę traktuje się jako jedną i niepodzielną wobec wszystkich podmiotów występujących po danej stronie, a ewentualna rozbieżność rozstrzygnięcia wobec współuczestników jednolitych stanowiłaby wewnętrzną sprzeczność wyroku i nie byłaby możliwa do pogodzenia z istotą stosunku prawnego (por. T. Zembruski w Komentarzu do art. 73 k.p.c., w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. H. Doleckiego i T. Wiśniewskiego).

Okoliczność, czy w sprawie wystąpiły w charakterze powodów lub pozwanych wszystkie osoby, których łączny udział był konieczny podlega ocenie na podstawie przepisów prawa materialnego, które określa granice łącznej legitymacji procesowej. Uzupełnienie występującego braku czy to po stronie powodowej czy pozwanej powinno nastąpić z urzędu. Sąd wówczas wzywa stronę powodową, aby oznaczyła w wyznaczonym terminie osoby nie biorące udziału w taki sposób, by możliwe było ich wezwanie lub zawiadomienie, a w razie potrzeby, aby wystąpiła z wnioskiem o ustanowienie kuratora. Po oznaczeniu przez powoda osób, Sąd wzywa osoby dotychczas niezapozwane do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pozwanych. Jeżeli powód nie zna miejsca pobytu osób, których udział w sprawie jest konieczny w wyznaczonym terminie powinien wystąpić do Sądu z wnioskiem o ustanowienie dla nich kuratora.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w toku niniejszego postępowania wynika, że przedmiotowa nieruchomości lokalowa – lokal nr (...) usytuowana w budynku przy ulicy (...) w C., dla której była prowadzona księga wieczysta nr KW (...) została nabyta na podstawie umowy sprzedaży sporządzonej w formie aktu notarialnego z dnia 10 października 2003 roku za repertorium A Nr (...) przed notariuszem I. S. jako odrębna własność przez B. i A. małżonków K., dokonujących przedmiotowego nabycia z dorobku na prawie wspólności ustawowej.

Po śmierci A. K. (współwłaściciela lokalu), współwłaścicielami przedmiotowego lokalu poza pozwaną B. K. stają się również spadkobiercy zmarłego – którzy nabyli to uprawnienie z chwilą otwarcia spadku, czyli z chwilą śmierci współwłaściciela (ojca), niezależnie od tego czy do dziedziczenia uprawnieni są w drodze ustawy czy z testamentu.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd był obligowany stosownie do art. 195 § 1 k.p.c. zobowiązać stronę powodową do oznaczenia tych osób nie biorących udziału w sprawie w taki sposób, aby ich zawiadomienie było możliwe i w następnej kolejności zawiadomić wszystkie te osoby o toczącym się procesie. Dopiero po przystąpieniu do sprawy wszystkich osób, których udział jest konieczny, Sąd dysponuje możliwością przeprowadzenia postępowania z udziałem tychże osób, a ponadto pozyskuje możliwość merytorycznego ustosunkowania się do żądania pozwu.

Powodowa Wspólnota Mieszkaniowa może, zatem wystąpić do sądu z pozwem o nakazanie sprzedaży mieszkania nie mniej jednak winna przy tym pozwać wszystkie osoby powołane do spadku. Sprawa dotyczy prawa własności, zatem wszyscy współwłaściciele przedmiotowego lokalu mieszkalnego powinni w sprawie występować jako pozwani.

W realiach przedmiotowej sprawy powód zobowiązany postanowieniem Sądu z dnia 25 lipca 2013 roku do oznaczenia wszystkich osób niebiorących udziału, których udział w tej sprawie po stronie pozwanej jest konieczny w taki sposób, aby ich zawiadomienie było możliwe nie dokonał wskazania.

Wobec nieuczynienia zadość przez stronę powodową wezwaniu Sądu przewidzianemu w art. 195 § 1 k.p.c. zachodzi sytuacja zgodnie z którą po jednej stronie nie występują wszystkie osoby, których łączny udział w sprawie jest konieczny.

Zgodnie z akceptowanym przez tutejszy sąd poglądem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1997 r., w sprawie II CKN 326/97: „Bezskuteczny upływ terminu wyznaczonego dla oznaczenia osób, których łączny udział

w sprawie jest konieczny, uzasadnia oddalenie powództwa z powodu braku biernej legitymacji procesowej (OSNC 1997, Nr 11, poz. 183).

Wyrok uwzględniający powództwo w takim wypadku naruszałby prawo materialne (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2010 r., I CSK 67/10., LEX nr 688666).

Oddalenie powyższego powództwa nie stanowi jednak przeszkody w prowadzeniu postępowania w przypadku, gdy powodowa Wspólnota prawidłowo oznaczy wszystkie osoby, których udział w tym postępowaniu jest konieczny. W najnowszym orzecznictwie istnieje już zgodność, co do tego, że o wystąpieniu powagi rzeczy osądzonej rozstrzyga nie tylko tożsamość podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia, ale równocześnie tożsamość stron występujących w obu procesach. Innymi słowy, do przyjęcia stanu powagi rzeczy osądzonej w następstwie wydania wyroku niezbędne jest łączne wystąpienie tożsamości stron i zarazem tożsamości przedmiotu rozstrzygnięcia oraz tożsamości podstawy sporu (por. postanowienie SN z dnia 14 marca 2012 r., II CSK 304/11, niepubl.; wyrok SN z dnia 8 lutego 2012 r., V CSK 72/11, niepubl.; postanowienie SN z dnia 9 października 2009 r., IV CSK 196/09, niepubl.).

Jednoznacznie podkreślono także w judykaturze, że z art. 366 k.p.c. wynika, iż granice powagi rzeczy osądzonej, przynależnej prawomocnemu wyrokowi, muszą być wyznaczone zarówno w relacjach między stronami procesu, jak i na podstawie tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia (wyrok SN z dnia 6 lipca 2012 r., V CSK 368/11, niepubl.).

Jednakże oddalenie powództwa z powodu braku pełnej legitymacji procesowej po stronie powodowej (per analogiam po stronie pozwanej) nie stanowi przeszkody do ponownego jego wytoczenia między stronami właściwie już ukształtowanymi (mającymi pełną legitymację procesową), ponieważ brak tożsamości podmiotowej stron w każdym z obu procesów sprzeciwia się przyjęciu wystąpienia stanu powagi rzeczy (por. postanowienie SN z dnia 20 grudnia 2012 r., IV CSK 210/12, Biuletyn SN rok 2013, Nr 3).

Mając powyższe na uwadze oraz na mocy powołanych przepisów, Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji wyroku.